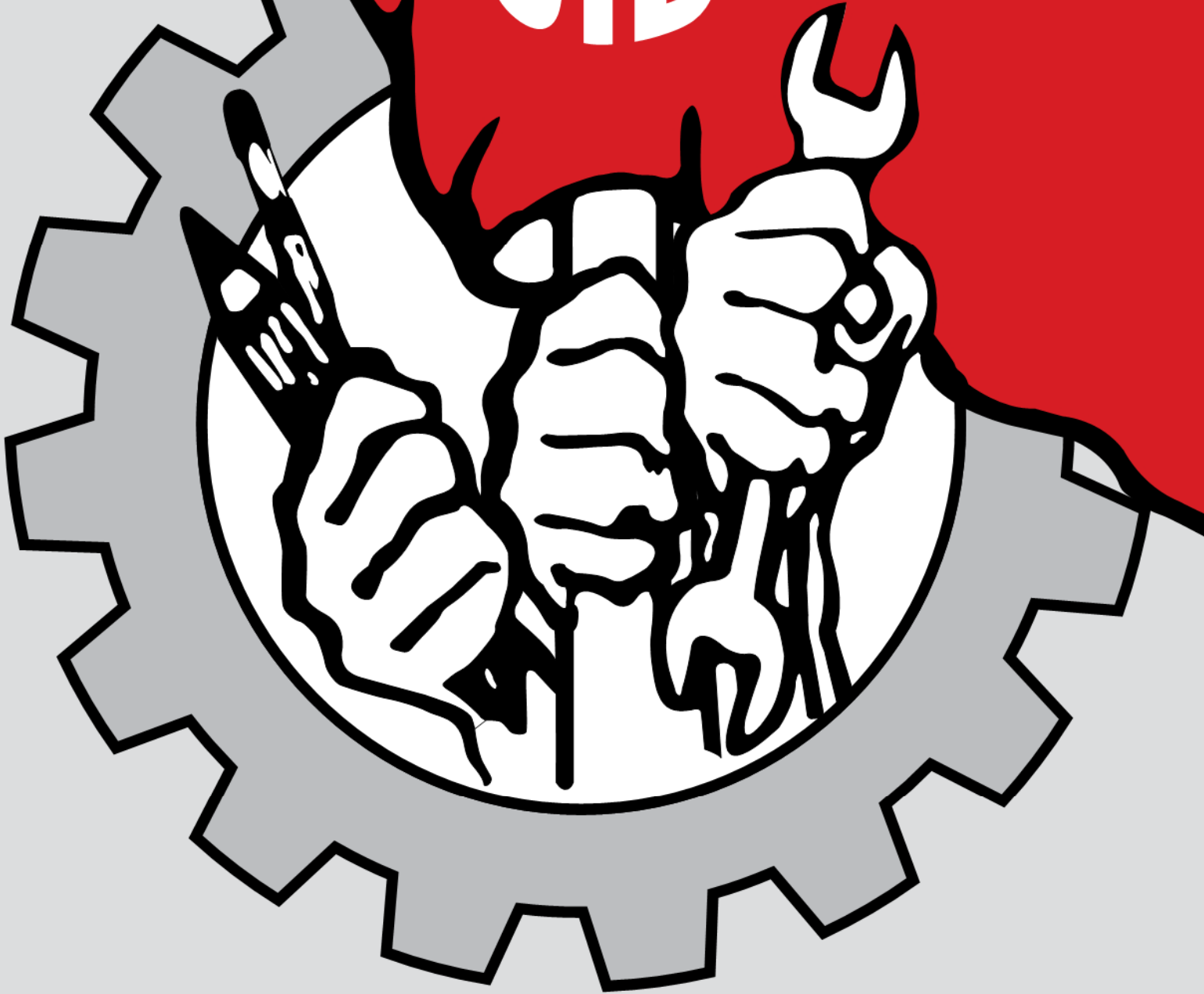

UID-DER

«انجمن همبستگی بین المللی کارگران» (UID-DER)

کمپین صد هزار امضا علیه سوانح کار در ترکیه

شبکه همبستگی کارگری (IWSN)

صفحه	فهرست مطالب
۱	استقبال از ابتکار عمل کمیته حمایت از شاهرخ زمانی
۱	معرفی «انجمن همبستگی بین المللی کارگران»
۳	طرح پیشنهادی کمیته حمایت از شاهرخ زمانی
۵	جمع آوری ۱۰۰ هزار امضا علیه سوانح کار
۷	حمایت عظیم کارگران: هدف جمع آوری صد هزار امضا محقق شد!
۹	به مرگ کارگران در اثر «سوانح کار» پایان دهید!
۱۱	ابعاد تکان دهنده سوانح کار در ایران
۱۴	نشر همبستگی کارگری، شماره ۱ و ۵ در معرفی فعالیت های انجمن

به دنبال فعالیت های مختلف «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» ترکیه در سطوح ملی و بین المللی، به ویژه فعالیت های حمایتی و همبستگی اعضای این انجمن در ارتباط با طبقه کارگر و فعالین کارگری ایران و همین طور راه اندازی کمپین موفقی علیه سوانح کار در کشور ترکیه، «کمیته حمایت از شاهرخ زمانی» طی پیشنهادی خطاب به تمامی احزاب، سازمان ها و تشکلات کارگری، آن ها را فراخوانده است تا از این فرصت استفاده کنند و «با اعلام حمایت های کتبی خود، ضمن دادن جواب لازم و مناسب به حمایت های آن ها از کارگران ایران، قدم بلند عملی در جهت همبستگی جهانی و منطقه ای طبقه کارگر دو کشور بردارند». ما نیز از این پیشنهاد و ابتکار عمل «کمیته حمایت از شاهرخ زمانی» استقبال می کنیم؛ به خصوص آن جنبش کارگری ایران در شرایط کنونی بیش از هر زمان دیگری به حمایت و همبستگی بین المللی نیاز دارد، و این فاکتور برای پیشروی جنبش اهمیتی حیاتی دارد. خوانندگان گرامی جهت آشنایی با فعالیت های «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» ترکیه (UID-DER) به طور اعم و کمپین اخیر این نهاد علیه سوانح کار و تجربیات آن، می توانند به مطالب و جزوات زیر رجوع کنند:

* معرفی «انجمن همبستگی بین المللی کارگران»

* طرح پیشنهادی کمیته حمایت از شاهرخ زمانی

* جمع آوری ۱۰۰ هزار امضا علیه سوانح کار

* حمایت عظیم کارگران: هدف جمع آوری صد هزار امضا محقق شد!

* به مرگ کارگران در اثر «سوانح کار» پایان دهید!

* سوانح کار در ایران

* نشر همبستگی کارگری شماره ۵

* نشر همبستگی کارگری شماره ۱

سازمان ما با عنوان "انجمن همبستگی بین المللی کارگران" (به اختصار UID-DER) در ماه ژوئن ۲۰۰۶ از سوی گروه های خودآموزی کارگران (WSEG) که در شاخه های مختلف صنایع نظیر فلز، نساجی و پتروشیمی فعال بوده اند، بنیاد نهاده شده است. کارگران پیشروی انقلابی که "گروه های خودآموزی کارگران" را تشکیل می دهند، سابقاً به مدت چندین سال در بین اعضای عادی و رده پایین اتحادیه ها، در کارخانجات و هم چنین در اعتصابات فعال بوده اند. انجمن همبستگی بین المللی کارگران، خود محصول این فعالیت مستمر، پیگیر و منضبط در میان طبقه کارگر است. به علاوه، ما هم چنان به انجام فعالیت های خود به منظور تقویت این بنیان در سطحی بین المللی نیز مشغول هستیم.

با نگاه به گذشته، ما به وضوح می بینیم که UID-DER توانسته است تا با اراده و از طریق فعالیت برنامه ریزی شده، منضبط و صبورانه در بین طبقه کارگر به اهداف خود نزدیک شود. از طریق یک چنین فعالیتی، ما تاکنون توانسته ایم تا ۶ دفتر محلی در نواحی کارگری استانبول، گیزه و آنکارا دایر کنیم. در آوریل سال ۲۰۰۸، ما انتشار بولتن ماهانه خود با عنوان "همبستگی کارگری"

(İşçi Dayanışması) را آغاز کردیم که تنها طی دوره کوتاهی به تریبون هزاران نفر از کارگران تبدیل شد. ما تردیدی نداریم که با ادامه فعالیت برای حفظ و پیشبرد اهداف و منافع طبقه کارگر و بالا بردن سطح مبارزه سازمان یافته این طبقه، در آینده به مخاطبین کارگر به مراتب بیشتری دست خواهیم یافت.

انجمن همبستگی بین المللی کارگران: پیشروی به موازات رشد مبارزه!

انجمن همبستگی بین المللی کارگران (UID-DER)، یک بار در ماه به برگزاری کارگروه یا سمینارهایی می پردازد تا از این طریق، تاریخچه ملی و جهانی مبارزات طبقه کارگر به تمامی کارگران منتقل شود. در این سمینارها، موضوعات گوناگونی -از تاریخ انقلابات و مبارزات طبقه کارگر گرفته تا پیشرفت عینی، سیاسی و

اقتصادی- مطرح می شود و مورد بحث قرار می گیرد؛ موضوعاتی نظیر انقلاب اکتبر، کمون پاریس، تاریخ انقلابات، زایش مبارزات بین المللی طبقه کارگر، جنگ های امپریالیستی و تهدید فاشیسم، بحران های سرمایه داری، زندگی و مبارزات رهبران انقلابی ما، اول ماه مه (روز جهانی کارگر) و هشت مارس (روز جهانی زن) همگی از سوی گروه های خودآموزی کارگران (WSEG) مطالعه می شوند. این سمینارها با شور و هیجان و از طریق نمایش اسلاید، اجرای شعر و موسیقی و غیره برگزار می گردند. هرچند محل برگزاری این کارگروه ها اساساً دفاتر محلی انجمن ما می باشد، با این وجود ما برخی از آن ها را در دفاتر محلی اتحادیه های مختلف و با حضور و مشارکت آنان برگزار می کنیم. به مدد چنین سبک کاری، بسیاری از کارگران جوان با تجارب مبارزات طبقه کارگر در سطح ملی و بین المللی آشنا می شوند و به تبع آن، روح اعتماد به نفس را به طبقه خود بازمی گردانند.

انجمن همبستگی بین المللی کارگران، به منظور کمک به پیشبرد فرهنگ همبستگی و مبارزه طبقه کارگر، از زمان تأسیس خود تاکنون به سازماندهی فعالیت های مختلف فرهنگی پرداخته است. به عنوان مثال، برگزاری دروس آموزش سازهای موسیقی مانند گیتار و باغلاما، رقص های محلی، نقاشی و غیره که تمامی آن ها در دفاتر محلی ما انجام می شود. هم چنین ما شاخه هایی داریم که در زمینه تئاتر، فیلم، تعلیم گروه کر، شعر، مطبوعات کارگری و مسابقات فوتبال فعالیت می کنند. تمامی جنبه های چنین فعالیت هایی- جزئیات فنی کار، آماده سازی متن سخنرانی ها و غیره- تنها به وسیله خود کارگران شرکت کننده در چنین برنامه هایی تنظیم و اجرا می گردد. البته به خاطر کار طاقت فرسای آن ها در کارخانجات، ما برخی از تدارکات لازم و ضروری را خود انجام می دهیم. بسیاری از برادران و خواهران هم طبقه ای ما که از کارخانه های مختلف برای پیوستن به چنین برنامه هایی حضور می یابند، با کسب اعتماد به نفس از طریق آشنایی با فرهنگ مبارزه طبقاتی، به صفوف مبارزه طبقاتی می پیوندند.

غیر از فعالیت های مذکور، گروه تئاتر کارگری-UID- DER نیز به اجرای نمایش هایی عموماً در خصوص اول ماه مه و پانزدهم و شانزدهم ژوئن می پردازند و از

این طریق نسل های جوان را با تجارب تاریخی آشنا می سازند. هم چنین گروه موسیقی انجمن همبستگی بین المللی کارگران با عنوان "ستاره های آزادی" (Yıldızlara Özgürlük) نیز با خواندن ترانه های مبارزه، به اجراهایی در محل های اعتصاب و فستیوال های کارگری می پردازد.

UID-DER، با تمامی توان خود تلاش دارد تا مبارزه سندیکایی را از چنگال بوروکراسی خارج سازد و موجب شود تا اتحادیه گرایی طبقاتی و رادیکال، دست بالا را در اتحادیه ها پیدا کند. از جمله فعالیت های دیگر ما، بازدیدهایی به منظور همبستگی با برادران و خواهران طبقاتی مان در صنایع مختلف و کمک به پیشبرد مبارزه آنان می باشد. ما، در نهایت صبر و انضباط، به سختی تلاش می کنیم تا مبارزه را به سمت و سوی سازماندهی کمیته های کارخانه ای که ما در کارخانجات تشکیل می دهیم ارتقا دهیم. یکی از اهداف مهم دیگر ما، تقویت مبارزه طبقه کارگر با فعالیت ها و آکسیون های همبستگی بین المللی می باشد.

زنده باد اتحاد بین المللی مبارزه طبقه کارگر

به عنوان کارگران فعال در UID-DER، ما به ضرورت سازماندهی مبارزه نه فقط در سطح ملی، که هم چنین در سطح بین المللی اعتقاد داریم. ما در مقابل تمامی اشکال تبعیض- اعم از ملی، مذهبی، نژادی، جنسیتی و غیره- که طبقات استثمارکننده به منظور ایجاد تفرقه و انشقاق در بین کارگران به آن دامن می زنند، می ایستیم. به اعتقاد ما، طبقه کارگر یک طبقه جهانی است و به همین جهت الزاماً باید وحدت و مبارزه خود را در سطحی جهانی بنا کند.

ما با اولویت دادن به منافع انترناسیونالیستی طبقه کارگر، به فعالیت بسیاری در مقابل جنگ های امپریالیستی، به مثابه جنگ هایی که جهان را به حمام خون بدل می کنند، می پردازیم.

ما، هم در جلسات عمومی و هم در فعالیت های آموزشی خود، قاطعانه اعلام داشته ایم که تنها مبارزه بین المللی طبقه کارگر است که می تواند مانع جنگ های امپریالیستی شود و این که تنها قدرت طبقه کارگر قادر به ایجاد صلح بر روی کره زمین است. ما به عنوان

کمیته حمایت از «شاهرخ زمانی»

یک پیشنهاد به: احزاب، سازمان ها و تشکل های
کارگری و مدافع کارگران

«انجمن همبستگی بین المللی کارگران» در ترکیه، طی سه سال گذشته حمایت های شایان توجهی از کارگران ایران، به خصوص کارگران زندانی، به عمل آورده است، از جمله طی سال گذشته ضمن معرفی مشکلات کارگران ایران در مجامع و سندیکا های کارگری ترکیه، اقدام به جمع اوری ۶۰ هزار امضا در حمایت از کارگران زندانی در ایران نمودند، همچنین به مناسبت های گوناگون حمایت های معنوی و عملی خود از کارگران ایران را اعلام کردند و در طی دو سال گذشته آن ها و برخی از سندیکا های کارگری در برگزاری اول ماه می به ایرانیان کمک بسیاری کردند تا بتوانیم مشکلات کارگران ایران را در ترکیه با هم طبقه ای های خود در میان بگذاریم، شما می توانید بخش های از این کمک و حمایت ها را در سایت این رفقا با ادرس های زیر مشاهده کنید:

<http://fa.uidder.org/node/13841>

http://en.uidder.org/great_interest_for_uid_der039s_appeal_solidarity_with_the_iranian_working_class_is_growing.htm

http://uidder.org/Koseler/iran_iscsi_sinifina_yonelik_baskilara_son

http://en.uidder.org/free_shahrokh_zamani.htm

<http://en.uidder.org/node/12274>

کارگران مدافع حق تعیین سرنوشت ملل، مبارزه کردها برای مطالبات دموکراتیک، سیاسی و ملی را به رسمیت شناخته و از آن حمایت می نماییم. ما برای ریشه دواندن ایده های انترناسیونالیستی در درون جنبش کارگری و در مقابل افکار ناسیونالیستی و شوونیستی ای که مردم را علیه یک دیگر قرار می دهند، مبارزه می کنیم.

بحران سرمایه داری، باری دیگر نشان داد که سرنوشت کارگران سراسر جهان برای نظام حاکم کوچک ترین ارزشی ندارد. با آغاز بحران، UID-DER به تسریع فعالیت خود در درون کارخانه ها و اتحادیه پرداخت. شعار ما این بوده است که "بگذار رئیس و رؤسا هزینه ها را بپردازند". ما از تمامی کارگرانی که به نوعی با سازمان ما ارتباط و نزدیکی دارند، خواسته ایم و می خواهیم که در مقابل بحران به مبارزه و مطرح کردن مطالبات فوری ما بپردازند. ما هم چنین تلاش می کنیم تا به کمک به و حمایت از مبارزه برادران و خواهرانی بپردازیم که در نتیجه بحران بیکار شده اند. UID-DER نهایت تلاش خود را به کار می برد تا تمامی کارگران را - صرف نظر از شاغل یا بیکار، قراردادی یا دائمی، عضو اتحادیه یا غیر آن - حول منافع طبقاتی متحد سازد و مبارزه علیه طبقه سرمایه دار را شدت بخشد. ما آگاه هستیم که "یک بخش" از طبقه کارگر هرگز نمی تواند به دست خود آزاد شود.

کارگران تمام جهان، متحد شوید!

جنگ امپریالیستی، بحران سرمایه داری، بیکاری، فقر و گرسنگی چهره وحشیانه سیستم سرمایه داری را آشکار می سازد. تحت حاکمیت سرمایه، بشریت و طبیعت هر دو به سوی نابودی می روند. تنها نیروی این جهان که قادر به حفظ بشریت و طبیعت از سیر نابودی است، طبقه کارگر جهانی می باشد. سرمایه داری به خودی خود سقوط نخواهد کرد، بلکه از خلال مبارزه انقلابی بین المللی سرنگون خواهد شد. تنها انتخاب پیش روی کارگران تمامی کشورها، مبارزه است. ما چیزی جز زنجیرهای خود برای از دست دادن نداریم. در عوض ما جهانی را برای فتح داریم!

" انجمن همبستگی بین المللی کارگران "

کارگران، سندیکاها، احزاب و سازمان های مختلف به موضوع فوق شده است.

طبق آمارهای ترکیه، هر ماه بیش از ۱۰۰ کارگر بر اثر حوادث کار (بر اثر روند جنایت علیه کارگران) کشته و بیش از ۱۰۰۰ نفر نقص عضو می شوند. با توجه به این که در کنفرانس فوق تقریباً تمامی کارگران و تشکیلات های انقلابی ترکیه نمایندگانی خواهند داشت، بنابراین بهترین و مناسبترین زمان جهت بسترسازی برای همبستگی میان کارگران، سندیکا های کارگری و تشکیلات های انقلابی دو کشور است. در چنین راستایی پیشنهاد می کنیم که هر کدام از تشکل ها، احزاب و سازمان ها با هم یا جداگانه پیام هایی به حمایت از کمپین فوق به کنفرانس ۲۰۱۳/۱۲/۱۵ (۱۳۹۲/۹/۲۴) ارسال نمایند. در آینده بر مبنای چنین کارهای مشترکی می توانیم همبستگی منطقه ای و جهانی کارگران را هر چه بیشتر گسترش بدهیم.

جهت ارسال پیام های خود از ادرس زیر استفاده نمایید:

<http://en.uidder.org/bizeyazin>

یا می توانید از آدرس ایمیل کمیته حمایت از شاهرخ زمانی استفاده کنید؛ رفقای عضو این کمیته با توجه به داشتن کانال های ارتباطی با «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» می توانند پیام های شما را به دست رفقا برسانند.

کمیته حمایت از شاهرخ زمانی

۱۳۹۲/۹/۱۱

http://www.chzamani.blogspot.se/2013/12/blog-post_557.html

http://uidder.org/iran_da_60_mucadeleci_isc_i_tutuklandi.htm

<http://uidder.org/video>

<http://uidder.org/haberler/dunyadan>

http://uidder.org/iran_isc_i_orgutlerinden_uidder_e_tesekkur_mesaji.htm

http://uidder.org/iranli_sendikaci_sahruh_zamani_den_cagri.htm

اکنون که رفقای نامبرده کمپینی سراسری را در خاک ترکیه با عنوان «جنایات حوادث کار علیه کارگران را متوقف کنید» پیش می برند، فرصت بسیار خوبی برای کارگران و نیروهای مدافع طبقه کارگر ایران است تا با اعلام حمایت های کتبی خود، ضمن دادن جواب لازم و مناسب به حمایت های آن ها از کارگران ایران، قدم بلند عملی در جهت همبستگی جهانی و منطقه ای طبقه کارگر دو کشور بردارند.

برنامه این رفقا در ادامه کمپین فوق طی دو هفته آینده عبارت است از:

انجمن همبستگی بین المللی کارگران در تاریخ ۲۰۱۳/۱۲/۱۵ (۱۳۹۲/۹/۲۴) کنفرانسی در سالن مرکزی سندیکای کارگران نفت ترکیه واقع در استانبول برگزار خواهد کرد، طبق برنامه های مشخص شده در این کنفرانس، تعدادی از نمایندگان انقلابی پارلمان ترکیه، همچنین سران سندیکاهای کارگری ترکیه، همین طور خانواده کارگرانی که بر اثر حوادث کار کشته شده اند، و خانواده کارگرانی که بر اثر حوادث کار ناقص شده اند، به اضافه نمایندگان برخی از احزاب و سازمان های انقلابی ترکیه، شرکت خواهند داشت.

لازم به توضیح است که تحت فعالیت های کمپین فوق تاکنون جلسات، تجمع ها، میز های کتاب، مصاحبه های رادیویی، تلویزیونی و با روزنامه ها صورت گرفته است و همچنین بیش از ۱۰۰ هزار امضا جمع آوری کرده تحویل پارلمان ترکیه شده و در برنامه بررسی قرار دارد، مجموع کارهای انجام شده باعث جلب توجه بسیاری از

جمع آوری ۱۰۰ هزار امضا علیه سوانح کار

کمپین «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» (UID-DER) در ارتباط با سوانح کار، توجه عمومی در سطح کشور را افزایش داده است. تعدادی از روزنامه ها و شبکه های تلویزیونی کشور، این موضوع را پوشش داده اند؛ از جمله، روزنامه «رادیکال» (روزنامه ای که همه روزه در سطح کشور توزیع می شود). «ژاله اوزگن تورک»، ستون نویس این روزنامه، مقاله ای را درباره کمپین مذکور و انجمن به رشته تحریر درآورد. مقاله وی به انگلیسی ترجمه و از سوی «اخبار روزانه حریت»، قدیمی ترین روزنامه انگلیسی ترکیه، منتشر گردید. متن پیش رو، نسخه انگلیسی مقاله «اوزگن تورک»، منتشره در «اخبار روزانه حریت»، است.

جمع آوری ۱۰۰ هزار امضا علیه سوانح کار

انجمن همبستگی بین المللی کارگران (UID-DER)، طی کمپینی علیه سوانح کار، صد هزار امضا جمع آوری نموده است.

از نقطه نظر شمار سوانح کار، کشور ترکیه بالاترین جایگاه را در اروپا به خود اختصاص می دهد و رتبه سوم در جهان را دارد. در کشور ترکیه، ماهانه صد کارگر جان خود را از دست می دهند. تنها در طی ده ماهه نخست سال ۲۰۱۳، تعداد کارگرانی که در نتیجه سوانح ناشی از کار فوت کرده اند، ۱۰۱۷ مورد برآورد شده است. ظرف ده سال، قریب به ۱۱ هزار کارگر جان خود را از دست داده اند.

البته این ها رویدادهایی هستند که ثبت می شوند. پس از وقوع یک سانحه کار، کسانی هستند که مجبور می شوند به بیمارستان های خصوصی مراجعه کنند، خانواده هایی هستند با گرفتن «پول خون»، وادار و تهدید به سکوت می شوند. همه این ها رویدادهایی هستند که در هیچ جا ثبت نمی شوند.

این آمار و ارقام، هر چند مخوف، اما صرفاً اعدادی بی جان هستند. اگر تاب تحملش را دارید، سعی کنید که به روایت این کارگران هم گوش بدهید. من به صحبت های «ایلیم پینار» و «عاکف محمد امین لی» گوش دادم، دو کارگر بسیار جوان و عضو انجمن.

زمانی که «ایلیم»، این دختر جوان، در کارخانه ای مشغول به کار بود، به بیماری به اصطلاح «آرنج تنیس باز» مبتلا شد. با این حال این بیماری در رده بندی بیماری های شغلی قرار نمی گیرد. او شغل خود را از دست داد. تعداد بیماری های شغلی در ترکیه، تنها ۵۳۳ مورد در نظر گرفته شده اند، در حالی که این رقم در اروپا ۴۰ هزار مورد می شود.

«عاکف» کارگر نساجی است؛ شغل خود را طی یکی از کوچک سازی هایی که اغلب انجام می شود، از دست داد. او الآن فعالیت های تئاتر انجمن را می گرداند.

«عاکف» و «ایلیم» ابتدا از مسائل و مشکلات دوستان خود می گویند؛ روایت آن هایی که مجبورند به کار ادامه دهند، حتی اگر انگشتان دست خود را یک به یک در نتیجه کار با ماشین الات از دست داده باشند؛ داستان کارگر بیست ساله و غیر ماهری که به تازگی از

روستای خود رسیده بود، اما بدون هرگونه تعلیم به کار با ماشین آلات گرفته می شود و در دومین روز از کار، جان می بازد؛ داستان کسانی که در چادرهای مسکونی موقت خود در «اسن پورت» سوختند و جان دادند.

اکنون انجمن در حال تمرکز بر روی سوانح ناشی از کار است، چرا که وضعیت دیگر خارج از کنترل شده است.

سوانح، به سببیت و توحش تبدیل شده اند. آن ها نه ماه پیش کمپینی را آغاز کردند با نام «سوانح شغلی، تقدیر نیستند. به مرگ کارگران پایان دهیم!».

«عاکف» ابعاد این آمار و ارقام را برجسته کرد: «حتی در جنگ هم شما این تعداد آدم را از دست نمی دهید». عاکف می گفت که کارگران به سوی مرگ فرستاده می شوند و در همان حال که ترکیه رشد می کند، سوانح کار هم به شدت بالا رفته است.

کمپین روی این حقایق متمرکز می شود: با وجود صدها هزار محیط کار و میلیون ها نفر کارگر، تعداد کارشناسانی که وزارت کار برای امنیت و بهداشت مشاغل تخصیص داده، تنها ۲۵۰ نفر است؛ در نتیجه نمی توانند نظارتی داشته باشند. اعضای کمپین تلاش می کنند که آگاهی را نسبت به سوانح کار و بیماری های شغلی بالا ببرند. آن ها توجه را به این نکته جلب می کنند که شمار سوانح کار و بیماری های شغلی به مراتب بیشتر از آن چیزی است که می دانیم. آن ها می خواهند این واقعیت را برجسته کنند که سنگین ترین مجازات برای کارفرمایان خاطی، فقط ۲۰۰۰ لیره ترکیه منظور شده است.

کارگران می خواهند به کارفرما و حکومت توضیح بدهند که با انجام اقدامات لازم و نظارت های کافی، می توان

از سوانح جلوگیری کرد. آن ها گفته «فاروق چلیک»، وزیر کار را مجدداً تکرار می کنند که «۹۸ درصد از سوانح کار قابل اجتناب هستند».

کارگران خواهان این هستند که ساعات کار - که بعضاً حتی به بیش از ۱۲ ساعت هم می رسند - کاهش پیدا کنند؛ اساسی ترین تمهیدات ایمنی کار، لحاظ شوند؛ ماشین آلات در صورت عدم تعمیرات لازم و مناسب، متوقف شوند.

آن ها به سهولت طی یک کمپین، به ۱۰۰ هزار امضا دست یافته اند؛ و قادر شدند که آگاهی عمومی را نسبت به این مسائل به طور جدی ارتقا دهند.

این امضاها به نمایندگان BDP و HDP در پارلمان منتقل خواهند شد.

به نظر می رسد که گویا کارگر در ترکیه تنها یک سرنوشت دارد. هنگامی که کارگری شغلی در ترکیه پیدا می کند، آن وقت به بهای زندگی اش کار می کند.

در همه محیط های کار، این شعار نصب شده است که «اول، ایمنی کار». اما چرا «اول، زندگی بشر» یا «اول، کارگر» نوشته نشده اند؟ چرا؟

ژاله اوزگن تورک، ستون نویس روزنامه «رادیکال» که در آن مطلب فوق به تاریخ ۲۱ نوامبر انتشار یافته است. این مطلب به وسیله هیئت تحریریه «اخبار روزانه» به انگلیسی ترجمه گردیده است.

ترجمه فارسی: شبکه همبستگی کارگری

حمایت عظیم کارگران: هدف جمع آوری صد هزار امضا محقق شد!

انجمن همبستگی بین المللی کارگران (UID-DER) - ترکیه

ترجمه: شبکه همبستگی کارگری (IWSN)

کمپین «انجمن همبستگی بین المللی کارگران» (UID-DER) با نام «سوانح کار، تقدیر نیستند! مرگ کارگران در اثر سوانح کار را متوقف کنید!» به هدف جمع آوری یک صد هزار امضا دست یافته است. توده های کارگر به این کمپین که در بسیاری از شهرها به ویژه در محلات کارگری پیش برده شد، علاقه وافری نشان دادند و از آن پشتیبانی نمودند. در طول این کمپین، با قریب به ۵۰۰ هزار نفر به صورت چهره به چهره ارتباط گرفته شد، و تلاش گردید تا با توضیح اهمیت حیاتی مسأله سوانح کار، سطح آگاهی در این مورد بالا برده شود.

انجمن همبستگی بین المللی کارگران (UID-DER) به عنوان یک تشکل کارگری برای وحدت، همبستگی و مبارزه، مسائل طبقه کارگر را از نقطه نظر سیاست مستقل طبقاتی مورد برخورد قرار می دهد و به مبارزه برای حل آن می پردازد. این در حالی است که اتحادیه های کارگری، به عنوان تشکلاتی که گمان می رود باید تماماً در چنین مواردی درگیر شوند، تمایل چندانی برای دست زدن به مبارزه کافی ندارند. اما UID-DER با تمام توان خود تلاش می کند که کارگران را سازمان دهد، روحیه و نیروی آن ها را بالا ببرد و آن ها را به عنوان یک طبقه علیه کارفرمایان متحد سازد. بنابراین UID-DER با صبر، عزم، انضباط طبقاتی و ایمان به مبارزه در امتداد چنین مسیری به پیش می رود. دست یافتن به هدف جمع آوری ۱۰۰ هزار امضا، آن هم تحت شرایط دشوار، نتیجه این نوع برداشت از فعالیت است.

در ارتباط با کمپین مذکور، UID-DER هدف خود را صحبت با صدها هزار نفر از کارگران، ارتقای سطح آگاهی آنان از طریق توضیح حقایق درباره سوانح کار و بیماری های خاص شغلی، و افزایش حساسیت بیشتر کارگران در قبال این مسائل تعیین کرده بود. نشانه روشنی وجود دارد که نشان می دهد کمپین UID-DER به اهداف خود رسیده است: این کمپین در بسیاری از مناطق صنعتی، شناخته شده است و برای کارگران و خانواده هایی که از پیامدهای سوانح کار و بیماری های شغلی رنج می برند، UID-DER یک محل رجوع همیشگی شده است.

سوانح کار و بیماری های شغلی یکی از جدی ترین معضلات طبقه کارگر است. ما قطعاً نمی توانستیم نسبت به این مسأله که ماهانه جان تقریباً ۱۰۰ کارگر را می گیرد، و هزاران نفر را مجروح و معلول می کند، سکوت کنیم. حکومت «حزب عدالت و توسعه» (AKP) به دنبال نارضایتی و فشار فزاینده، دست به تصویب قانون جدیدی زد (قانون ایمنی کار) تا ظاهراً از سوانح کار جلوگیری کند. اما این قانون، علاج مشکلات کارگران نبود. انگیزه اصلی این قانون در واقع نه جلوگیری از سوانح کار، بلکه خلاص شدن از شر فشارها بود. حتی همان تمهیدات ناچیزی هم که قانون در نظر می گرفت، روی کاغذ باقی مانده اند، انجام و تکمیل آن ها به تعویق افتاده است و بازرسی از مراکز کار، آن گونه که باید صورت نمی گیرد.

مشقات در محلات کارگری، ورودی کارخانه ها، مناطق به اصطلاح صنعتی و میدین شهر در طول کمپین کار کردند. غرفه هایی را برپا نمودند، فعالیت های خیابانی را سازمان دادند و غیره. کارگران که فعالین UID-DER را دیده بودند، گفتند: با کلاه ها و پیشبندهای سرخشان این جا هستند! فعالین UID-DER مدت هاست که با کلاه و پیشبند قرمز در میان کارگران شناخته شده اند. در واقع این کلاه و پیشبند، بیان این واقعیت بود که کارگران تنها نیستند و همبستگی و مبارزه همچنان زنده است.

در طول کمپین، با بالغ بر نیم میلیون نفر به صورت چهره به چهره صحبت شد. با صدها محل کار تماس گرفته شد. به خاطر این کمپین، کارگران برای وادار کردن کارفرمایان به انجام اقدامات ایمنی و ایجاد اتحادیه ها در مراکز کار خود، متشکل شدند. «کمیتة سلامت و ایمنی کارگران» در UID-DER به بازدید از مراکزی که سوانح کار در آن ها رخ داده بود و همین طوری کارگرانی که چنین سوانحی را تجربه کرده بودند، پرداخت و موارد بسیاری را ثبت نمود. نشست هایی درباره سلامت و ایمنی کارگران در چندین محیط کاری و محلات کارگری برگزار گردید. وکلایی که از حقوق کارگران و کمپین UID-DER دفاع می کنند، و متخصصین کارگری UID-DER، در فعالیت های خیابانی شرکت کردند. به صدها کارگر از اطراف ترکیه که با UID-DER تماس گرفته بودند، کمک و مشاوره

در آغاز کمپین، ما از تجربیاتی برخوردار بودیم که در گذشته از خلال برگزاری کمپین علیه مراکز نیروی اتمی، علیه تلاش دولت برای انحلال پرداخت حق سنوات خدمت در عمل، برای ساعات کاری کمتر به ازای دستمردهای بیشتر به دست آمده بود. ما به برنامه ریزی و تدارکات مبسوطی پرداختیم. کارگرانی از UID-DER ابتدا خود را درباره سوانح کار و بیماری های شغلی آموزش دادند. صدها نفر از فعالین UID-DER برای به راه انداختن این کمپین در سمینارها و جلسات توجیهی شرکت کردند. آن ها آموزش های لازم را رفقای همکاری فراگرفتند که در زمینه سوانح کار و بیماری های شغلی تخصص داشتند. به صورت چهره به چهره با کارگران صنایع مختلف- از تولید چرم، فولاد، پتروشیمی، کشتی سازی، لجستیک و غیره گرفته تا نساجی- صحبت شد؛ این کارگران و شرایط آنان مورد بررسی دقیق قرار گرفت و سپس انواع متنوع سوانح کار و بیماری های شغلی همراه با راه های جلوگیری از آن ها ارائه گشت.

جزوه هایی درباره سوانح کار و بیماری های شغلی، پوسترها، پارچه نوشته ها، پلاکاردها و تصاویر و همه آن چه که باید در طی کمپین نمایش داده می شد، همگی به خوبی تهیه گردیده بودند. با کارگرانی که سابقاً دچار سوانح کار شده بودند و همین طور با خانواده های آنان، مصاحبه شد و فیلم های کوتاه بسیاری نیز تهیه گردید. آن چه در تمامی این موارد اشاره می شد، این بود: این کارفرمایان حریص هستند که باید مقصراً سوانح کار و بیماری های شغلی شناخته شوند، چرا که آن ها در مورد تمهیدات ایمنی پیشگیرانه هیچ گونه زحمتی به خود نمی دهند. و حکومت هم همدست آن هاست، چرا که نه قوانین مناسبی تصویب می کند و نه به بازرسی مراکز کار و مجازات کارفرمایان می پردازد. کارفرمایان و حکومت AKP که مسئول مرگ و میر هستند، برای توجیه سوانح کار آن را «خواست خدا» می خوانند.

فعالین UID-DER با شور و اشتیاق عظیمی آغاز به کار کردند. دو هدف وجود داشت: نخست، ارتقای آگاهی کارگران درباره سوانح کار و بیماری های شغلی و افزایش حساسیت آنان. دوم، رشد و تکامل نارضایتی آن ها به سوی متشکل شدن و حمایت عینی از کمپین. فعالین برای فراخواندن کارگران، تحت انواع سختی ها و

به مرگ کارگران در اثر «سوانح کار» پایان دهید!

از میلیتانت شماره ۵۵

انجمن همبستگی بین المللی کارگران (UID-DER)

ترجمه: شبکه همبستگی کارگران ایران

کارگران، زحمتکشان، برادران و خواهران!

سوانح ناشی از کار، روز به روز در حال افزایش است. روزی نیست که ما خبری از سوانح کار در کارخانه ها، معادن، کارخانه های کشتی سازی و محل های ساخت-وساز نشنویم. به طور متوسط ماهانه بیش از ۱۰۰ کارگر جان خود را در محل کارشان از دست می دهند، و به علاوه کارگران به مراتب بیشتری دچار جراحت و معلولیت دائمی می شوند.

در سال ۲۰۱۰، نزدیک به ۱۴۴۴ کارگر فوت کردند؛ در سال ۲۰۱۱ نیز ۱۵۶۳ کارگر به قربانیان "سوانح کاری"، که به حق باید آن را "قتل های کاری" بنامیم، تبدیل شدند.

در نه ماهه نخست امسال، ۶۴۲ کارگر دیگر هم جان خود را از دست دادند. سوانح کار، زندگی خانواده های کارگری را نابود می کند و تنها کودکانی یتیم یا زنانی بی سرپرست را برجای می گذارد.

باریش کیاک که در یکی از محل های ساخت-وساز یک فروشگاه در اسنپورت (استانبول) کار می کرد، زمانی که در یکی از چادرهای نایلونی موقتی در خواب بود، قربانی شعله های آتش شد و جان باخت. مادرش می گوید "این قدر رنج می کشم که دیگر نمی خواهم زندگی کنم. آرزو می کنم که ای کاش مرده بودم".

قانونی ارائه شد. خانواده هایی که عزیزان خود را در نتیجه سوانح کار از دست داده و همین طور کارگرانی که از سوانح کار آسیب دیده بودند، از کمپین حمایت کردند و گفتند که « امیدواریم هیچ کسی بلاهایی را که سر ما آمد تجربه نکند».

UID-DER، به عنوان یکی تشکل کارگری حقیقی، به یمن حمایت و مشارکت فزاینده کارگران، مرتباً رو به رشد است. کارگرانی که با هزار و یک مشکل مبارزه می کنند و زیر استثمار شدید له می شوند، درمی یابند که UID-DER به مسائل و مشکلات کارگران اهمیت می دهد و آن ها را برای حل این مشکلات هدایت می کند. روحیه آن ها ارتقا می یابد و آن ها جزئی از مبارزه می شوند. آن ها به UID-DER به عنوان یک تشکل کارگری مبارز اعتماد می کنند و به صفوف آن می پیوندند.

UID-DER به تلاش های خود ادامه خواهد داد تا آگاهی و هوشیاری درباره سوانح کار را از طریق یک سلسه فعالیت ها در هفته های آتی ارتقا دهد. واکنش کارگران که در قالب بیش از یک صد هزار امضای جمع آوری شده در طول کمپین UID-DER و همین طور در قالب شعار آن ها، یعنی «نه به سوانح کار بیشتر، نه به تلفات بیشتر» متجلی شد، به پارلمان انتقال خواهد یافت.

ما برادران و خواهران طبقاتی خود را فرامی خوانیم تا مطالبات کمپین را پذیرا باشند و به صفوف مبارزه بپیوندند.

۲۸ اکتبر ۲۰۱۳

http://en.uidder.org/great_support_from_workers_the_100000_signatures_target_achieve_d.htm

<http://www.iwsn.org/>

صدها نفر از مادران، پدران، خواهران و برادران، زوج ها و فرزندان هم همین طور فکر می کنند. آن ها زجر می کشند و اشک می ریزند.

اما چه کسی مسئول این اشک ها و دردهاست؟ بی تردید باید گفت کارفرمایان و دولت حزب عدالت و توسعه (AKP). چرا که کارفرمایان از تمهیدات احتیاطی ضروری برای کارگران در محیط های کار به بهانه "پرهزینه بودن" ابزارهای ایمنی و بهداشتی، سرباز می زنند. دولت حزب عدالت و توسعه هم با امتناع از انجام هرگونه بازرسی و تصویب قوانینی جهت مجازات خاطیان، عملاً چشم خود را بر روی این حقایق می بندد و برعکس کارفرمایان را تشویق می کند تا به همین روال ادامه دهند.

باید پرسید آیا این خود دولت حزب عدالت و توسعه نیست که سوانح کار و تلفات متعاقب آن را "سرنوشت و تقدیر" می نامد و این مرگ و میرها را بی اهمیت جلوه می دهد؟

بیباید با هم بپرسیم: چرا این "تقدیر"ی که همواره جان کارگران را می گیرد، هیچ گاه به سراغ کارفرمایان نمی آید؟

برادران و خواهران!

آیا می دانید که ترکیه از نظر شمار سوانح کار، رتبه سوم را در جهان به خود اختصاص داده است؟ طبق ارقام رسمی، سالانه ۷۷ هزار سانحه کار در ترکیه اتفاق می افتد. هر سال صدها کارگران جان خود را از دست می دهند و هزاران نفر به آسیب ها و معلولیت های ناشی از سوانح کار دچار می شوند.

نتیجه روشن است: در همان حال که سودهای کارفرمایان به عرش می رسد، کارگران در جهنم زندگی می کنند. در ترکیه تابلوهایی در هر محل کار نصب شده است که روی آن چنین شعاری نوشته شده: "اول، ایمنی کار". با این حال هرگز نوشته نمی شود که "اول، ایمنی بشر" یا "اول، ایمنی کارگران". اما چرا؟

علت آن است که کارفرمایان، نه به کارگران، بلکه به رشد سرمایه و سود خود اهمیت می دهند.

اقدامات ایمنی در واقع نه برای تضمین ایمنی کارگران، بلکه برای تضمین تداوم تولید است. سوانح کار، این حقیقت را بارها بار آشکار کرده است.

محل های کار تقریباً هیچ وقت مورد بازرسی قرار نمی گیرد! به دنبال رشد فشارها، دولت حزب عدالت و توسعه قانون جدیدی را تصویب کرد که به "قانون ایمنی و سلامت مشاغل" موسوم است و به اشتباه گمان می کرد که چنین اقدامی به سوانح کار پایان خواهد بخشید. اما بعداً چه اتفاقی رخ داد؟

صدها نفر از کارگران از ماه ژوئیه، یعنی زمانی که قانون مذکور اجرایی شد، جان خود را از دست دادند. این قانون فقط کلیاتی را دربر دارد که محکوم به باقی ماندن بر روی کاغذ است، و هیچ نوع مقررات روشن و مشخصی را به نفع کارگران به دنبال نداشته است.

به عنوان یک نمونه، تعداد بازرسان محیط های کار در وزارت کار تنها ۲۵۰ نفر است و این در حالی است که صدها هزار محیط کار و میلیون ها نفر کارگر وجود دارند.

ظاهراً کارفرمایانی که از این قانون تبعیت نکنند، مشمول جریمه های سنگین خواهند بود! طبق قانون، ایجاد کمیته های ایمنی کار ضروری است. اما کارگران در هر حال از ایفای نقش در ایجاد این کمیته ها محروم هستند. در عوض کارفرمایان از اختیار قانونی برای ایجاد این کمیته ها برخوردارند. آیا روشن نیست که کارفرمایان، این کمیته ها را بنا به میل خود طراحی خواهند کرد؟ ضمناً کل جریمه کارفرمایانی که از ایجاد این قبیل کمیته ها امتناع می ورزند، تنها ۲۰۰۰ لیره ترکیه است! مشخص است که اینان کارگران را به مسخره گرفته اند.

علاوه بر این، مسأله، تنها فقدان اقدامات احتیاطی نیست. یکی از دلایل اساسی سوانح کار، این است که کارگران وادار می شوند که تا سر حد مرگ و برای ساعاتی طولانی کار کنند. افزایش ساعات کاری و افزایش آهنگ کار به افزایش تصاعدی شمار مرگ و میر می انجامد. در قانون جدید حتی یک کلمه هم در مورد این جنبه مسأله صحبت نشده است.

ما می گوییم: دیگر بس است!

ابعاد تکان دهنده سوانح ناشی از کار در ایران: چهره حقیقی سرمایه داری

از میلیتانت شماره ۴۸

آرمان پویان

سازمان پزشکی قانونی کشور به تازگی اعلام کرد (۱) که طی شش ماهه نخست سال جاری، ۷۷۸ نفر جان خود را در نتیجه سوانح ناشی از کار از دست داده و هم چنین از کل افراد فوت شده در حوادث کار نیمه اول امسال، ۷۷۰ نفر مرد و مابقی زن بوده اند.

در همین گزارش آمده است که آمار مذکور نسبت به مدت مشابه سال گذشته، حدود ۱۸.۸ درصد افزایش نشان می دهد. به گفته خدادوست (۲)، رئیس مرکز تحقیقات پزشکی قانونی، سقوط از بلندی، برخورد جسم سخت، برق گرفتگی، سوختگی، چاه گرفتگی و نظایر این ها مهم ترین عوامل مرگ و میر ناشی از حوادث کار بوده و در این بین، سقوط از بلندی بیشترین موارد تلفات را به خود اختصاص داده است (قریب به ۴۱.۳ درصد از کل متوفیات ناشی از حوادث کار در پنج ماهه نخست امسال).

در ادامه گزارش آمده است که تعداد کل فوت شدگان حوادث کار در سال گذشته، یک هزار و ۲۹۰ نفر بوده است که از این رقم، هزار و ۲۷۱ نفر را مردان و ۱۹

انجمن همبستگی بین المللی کارگران، در حال به راه اندازی کمپینی مبارزاتی برای پایان دادن به سوانح کار و بیماری های ناشی از مشاغل خاص است. به عنوان بخشی از این کمپین، ما به جمع آوری امضا و ارسال آن به مجمع بزرگ ملی ترکیه اقدام خواهیم کرد، و خواهیم گفت که در مقابل مرگ کارگران در نتیجه سوانح کار سکوت اختیار نخواهیم کرد. دولت باید وارد عمل شود. برای متوقف ساختن فوت کارگران در نتیجه سوانح کار، باید گام هایی ضروری به منظور انجام اقدامات احتیاطی لازم برای ایمنی کارگران در محیط کار برداشته شود، و در عین حال قوانین جدیدی به نفع کارگران تصویب و بدون هر گونه قید و شرطی در تمامی اماکن کار اجباری گردد. ما برادران و خواهران خود را فرامی خوانیم تا به کمپین ما بپیوندند، و فعالانه از آن حمایت کنند!

- در مقابل فوت کارگران در نتیجه سوانح ناشی از کار سکوت نکنید!

- کمیته های ایمنی و سلامت کارگران باید تحت مدیریت خود کارگران و در تمامی محل های کار ایجاد گردد!

- دستمزد پزشکان محیط کار و متخصصین ایمنی مشاغل باید از سوی صندوقی دولتی که تحت نظارت اتحادیه های کارگری و انجمن های صنفی قرار دارد، پرداخت شود!

- اختصاص جریمه و مجازات های سنگین برای کارفرمایانی که از انجام اقدامات احتیاطی خودداری می ورزند، به همراه اجازه بازرسی!

- حق توقف تولید از سوی کارگران در موارد فقدان وجود ابزارها و اقدامات احتیاطی ضروری کار!

- حذف شیفت شب در مشاغل سنگین و خطرناک!

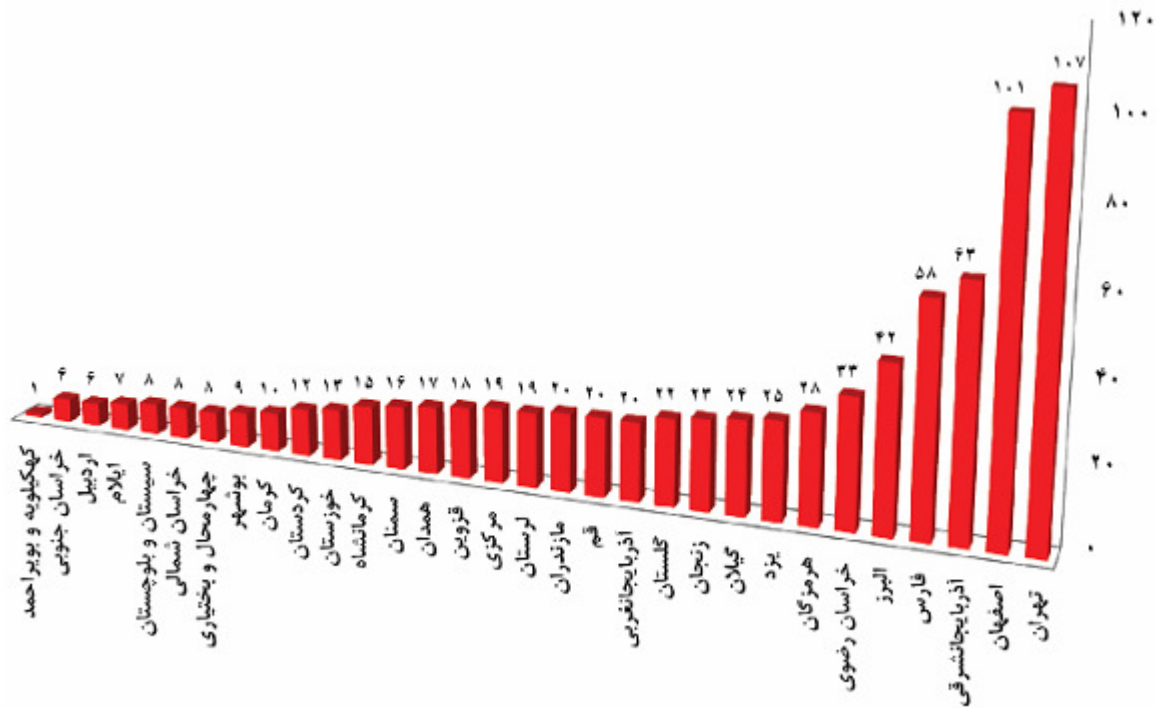
- افزایش دستمزد و کاهش ساعات کار!

۱ نوامبر ۲۰۱۲

امکان از انتشار اخبار و گزارشات "رسمی" مرتبط با سوانح کارگری جلوگیری کند. به همین خاطرست که می بینیم طبق گزارش سازمان تأمین اجتماعی در سال ۱۳۸۷ از مجموعاً ۲۲ هزار و ۱۳۴ حادثه در زمان کار، تنها ۸۳ مورد به فوت منجر شده است. اما هر کسی که فقط اخبار رسانه ها را دنبال کرده باشد به خوبی می داند که تعداد کارگران کشته شده در این سال تنها در دو حادثه آتش سوزی کارخانه شازند اراک و ریزش

نفر را زنان تشکیل می داده اند. بر اساس این آمارها به طور متوسط و بدون احتساب روزهای تعطیل در هر روزکاری ۴ کارگر در کشور جان می دهد.^(۳)

با نگاه به داده ها به تفکیک استان ها می توان دید که استان های تهران و اصفهان، به ترتیب با ۱۰۷ و ۱۰۱ مورد مرگ در اثر سوانح کار، در رتبه های اول و دوم قرار می گیرند.

ساختمان خیابان سعادت آباد تهران از ۷۰ نفر بیشتر بوده است.^(۴) به هر حال، حتی آمار "رسمی" و غیرواقعی سوانح کار نیز تا حدود زیادی ابعاد وسیع و فاجعه آمیز شرایط کاری حاکم در ایران را نشان می دهد.

طبق آخرین گزارش سالانه سازمان تأمین اجتماعی^(۱)، در سال گذشته تعداد بیمه شدگان آسیب دیده ناشی از کار مجموعاً به ۲۲ هزار و ۵۵۹ نفر می رسیده است که تقریباً ۹۴ درصد آن را مردان تشکیل می داده اند.

البته تردیدی وجود ندارد که تمامی این ارقام، به علل مختلف، بسیار پایین تر از میزان حقیقی برآورد شده اند. به عنوان مثال، طبق ماده ۶۰ قانون تأمین اجتماعی، حوادث ناشی از کار، حوادثی تعریف شده است "که در حین انجام وظیفه و به سبب آن، برای بیمه شده اتفاق می افتد" و مأخذ داده های حوادث ناشی از کار، "بر اساس گزارش بازرسی حادثه ثبت شده در پرونده فنی بیمه شدگان می باشد"^(۴)؛ بنابراین شمار بسیاری زیادی از کارگران ایران که بدون پوشش بیمه تأمین اجتماعی به نقص عضو یا حتی فوت در نتیجه "سوانح ناشی از کار" دچار می شوند، اصولاً در این داده های رسمی به شمار نمی آیند. فارغ از این موضوع، ماهیت و منطق خود سرمایه داری حاکم در ایران نیز ایجاب می کند که تا حد

تعداد بیمه شدگان حادثه دیده ناشی از کار بر اساس جنسیت (۱۳۸۹)

تعداد	نوع	
	زن	جنس
۳۹۷	مرد	
۲۲،۱۶۲		
۲۲،۵۵۹	جمع	

هم چنین طبق داده های رسمی، محل وقوع حوادث کاری عموماً در داخل کارگاه ها و زمان آن در شیف صبح بوده است.

تعداد بیمه شدگان حادثه دیده ناشی از کار بر اساس محل و زمان وقوع حادثه (در سال ۱۳۸۹)

محل وقوع حادثه			
داخل کارگاه	خارج کارگاه	هنگام رفت و آمد به محل کار	جمع کل
۲۱،۲۹۶	۱۰۲۲	۲۴۱	۲۲،۵۵۹

زمان وقوع حادثه			
صبح	عصر	شب	جمع کل
۱۵،۲۰۵	۵۷۷۸	۱۵۷۶	۲۲،۵۵۹

باید در نظر داشت که تعداد رو به رشد مرگ و میر و سایر سوانح ناشی از کار در ایران، اساساً یکی از علایم سیاست سرکوبگرانه رژیم حاکم در قبال تمامی اتحادیه های کارگری و سایر سازمان های مستقل کارگری است. مادامی که کارگران حق اعتصاب و تشکیل سازمان های مستقل و حقیقی خود را نداشته باشند، ما باید انتظار چنین آمارهای وحشتناک و شرم آوری را داشته باشیم.

به علاوه، با مقایسه آمارهای منتشر شده فوق با داده های مختلف جهانی، می توان به خوبی دید که آن چه امروز زیر عنوان مؤدیانه "فوت در نتیجه سوانح کار" گریبان طبقه کارگر ایران را می فشارد، نه امری مختص به حکومت ایران، که موضوعی مرتبط با مکانیسم و عملکرد ذاتی سیستم سرمایه داری در سطح جهانی است.

بنابر گزارشی که از سوی سازمان جهانی کار منتشر شده^(۷)، این نهاد در سال های ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶ تخمین

های جدیدی را از مرگ و میر، حوادث و بیماری های ناشی از کار با استفاده از داده های موجود برای سال ۲۰۰۳ ارائه کرده است. طبق این گزارش، شمار حوادثی که منجر به فوت کارگران نگردیده، با ۶۹ میلیون افزایش نسبت به سال ۲۰۰۱، به رقم ۳۳۷ میلیون مورد در سال ۲۰۰۳ رسیده است. هم چنین در سال مذکور، شمار قربانیان بیماری های کشنده ناشی از کار در سطح حدوداً ۲ میلیون مورد قرار داشته و تعداد حوادث منجر به فوت ۳۵۸ هزار مورد برآورده شده است که البته این رقم آخر با در نظر گرفتن گزارشات مختلف از سلاخی شدن کارگران معدنچی، کارگران مهاجر و غیره در سراسر جهان، به طرز وقیحانه ای ناچیز برآورد شده است. همان طور که اشاره شد، دولت های سرمایه داری و یا دول منحن کارگری مانند کره شمالی، چین و غیره، آمار دقیقی از سوانح کارگری منجر به فوت ارائه نمی دهند. در سال ۲۰۰۱، هند تعداد حوادث منجر به فوت کارگر را تنها ۲۲۲ مورد اعلام کرد، در حالی که بنا به تخمین سازمان جهانی کار این رقم چیزی در حدود ۴۰ هزار و ۱۳۳ مورد بود. به همین ترتیب، کشور چین نیز در سال مزبور تعداد این گونه حوادث را ۱۲ هزار و ۷۳۶ گزارش کرده بود که این رقم بنا به محاسبه سازمان مذکور در حدود ۹۰ هزار و ۲۹۵ مورد بوده است^(۸).

هرچند نهادهایی هم چون سازمان جهانی کار، به مثابه یکی از بازوهای اجرایی سرمایه داری جهانی، تلاش می کنند تا ضمن ارائه تصویری واژگون از وضعیت کنونی طبقه کارگر جهان، به ارائه "راه کارهایی مختلف" برای کاهش حجم "سوانح کاری" بپردازند، اما باید به یاد داشت که این گونه حوادث در حقیقت بر پایه منطق و ذات سرمایه رخ می دهد. تنها پس از پیروزی طبقه کارگر جهان بر نظام متعفن سرمایه داری، و به دست گرفتن کنترل و مدیریت بر حیات اقتصادی خود و کشور است که می توان برای همیشه چنین داده های تأسف باری را به تاریخ سپرد.

پانویس:

(۱) سازمان پزشکی قانونی، "رشد ۱۸ درصدی مرگ های ناشی از حوادث کار" (۲۳ آبان ۱۳۹۰)

(۲) خبرگزاری برنا، "سقوط از بلندی، مهم ترین عامل مرگ های ناشی از حوادث کار" (۱۷ مهر ۱۳۹۰)

جهت آشنایی با فعالیت های «انجمن همبستگی بین المللی کارگران»، می توانید به دو جزوه زیر رجوع کنید:

<http://militaant.com/?p=990>

دریافت

<http://militaant.com/?p=3200>

دریافت

(۳) روزنامه ابتکار، «هشدار: روزانه ۴ کارگر می میرد»، (۲۵ آبان ۱۳۹۰)

(۴) سازمان تأمین اجتماعی- معاونت اقتصادی و برنامه ریزی، «گزارش حوادث ناشی از کار سال ۱۳۸۷» (اردیبهشت ۱۳۸۸)، صص. ۶ و ۸

(۵) کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری، «آمار سوانح کار به روستا سازمان تأمین اجتماعی» (۲۲ اردیبهشت ۱۳۸۸)

(۶) سازمان تأمین اجتماعی- معاونت اقتصادی و برنامه ریزی، «گزیده آماری پایان سال ۱۳۸۹» (مرداد ۱۳۹۰)، صص. ۳۴-۳۵

(7) International Labor Organization, "Beyond deaths and injuries: The ILO's role in promoting safe and healthy jobs" (PDF), June 25, 2008, p.1

(8) Zarocostas, John. "International Labor Organization tackles down related injuries" (September 24, 2005), PubMed Cenral.